

1. Jak pří-jem-né, můj Pa-ne, pře - bý - vat
Pro zemdle-nou mou du-ši ty sám jsi
v do - mě tvém. Ve stí - nu tvém se
pří - byt - kem.
skry - ji, i srd - ce mé chce vy - jít
vstříc Pá - nu sjá - so - tem.

2. V tvém chrámě smí si najít / i ptáci přístřeší. / Křik mládat,
pláč a bázeň / tvá blízkost utěší. / Kdo dlouhou pouť chce
začít, / kdo ve tvé síle kráčí, / tomu jsi bezpečím.

3. Je lépe krátkou chvílí / smět zůstat v branách tvých, /
než dlouhá léta marná / žít tam, kde vládne hřích. / Vždyť
Bůh je štítem v boji, / lékem, co rány hojí, / všem ve svých
nádvořích.

t: Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

m: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661